

ПРОБЛЕМИ ЗВУКОЗАПИСУ МУЗИКИ

УДК 781.22(477)"20"

Денис КОЧЕРЖУК

(Київ, Україна)

ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ЗВУКОЗАПИСУ ОСТАННЬОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

У ХХІ ст. популярне мистецтво в світовій музичній культурі та, зокрема, в українській, активно використовує новітні аудіо досягнення у системі звукозапису. Суттєвою особливістю процесу сучасного звукозапису постав той факт, що робота виконавця стала безпосередньо пов'язаною з проблемами пошуку студійного обладнання та технічним спорядженням звукозапису тієї чи іншої студії, що здійснює переважно сам артист, а не відповідні культурні чи ідеологічні установи. Зазначимо, що повноцінний розвиток української музичної індустрії був започаткований у 1980-х рр. ХХ ст. У часовому плинні від 1980-х рр. й по теперішній час новаторами українського популярного музичного мистецтва були гурти: «Брати Гадюкіни», «Воплі Відоплясова», «Кому Вниз», «Океан Ельзи» та ін. У період Незалежної України з'являються ВІА, які позначили нову віху осучаснення музичних напрямів, передусім, це стосувалося стилів хіп-хоп, поп та електронної музики, зокрема: «Танок на майдані Конго» (ТНМК), Тартак, «Вхід у змінному взутті», «The Вйо», «ОНУКА», «Go-A», «The HardKiss», «KozakSystem», «Vivienne Mort» та ін [1].

З розвитком звукозаписних інновацій у мистецтві зростають вимоги до формування якісного музичного контенту. Бажаними стають різноманітні комп'ютерні звукові ефекти, досягнення яких можливо виключно засобами студійних програм. Однак лише оптимальне поєднання форм звукового дизайну, високої майстерності артиста-вокаліста та професіоналізму звукорежисера робить можливим появу високоякісного музичного матеріалу [2, 243].

Період 2010-2020 рр. XXI ст. визначений характерними імпульсивними факторам, що вплинули на формування поп-музичної культури в зв'язку зі зниженням продажу компакт-дисків, інтернет-піратством цифрових файлів (пісень), а також зростанням популярності нових талантів індустрії шоу-бізнесу, які з'являлися завдяки музичним телепрограмам та розважальним шоу.

Вплив науково-технічної революції у музичному мистецтві є невід'ємним фактором сьогодення; звукозапис та вдосконалена звукопідсилювальна апаратура підкреслюють емоційну дію музичних творів. Прототипи архітектурної побудови студійних приміщень (аматорські, напівпрофесійні, професійні та масштабні корпорації) зумовили появу великої кількості звукового матеріалу та фонокомпозицій у виконавців, що створювалися за останніми звуковими тенденціями соціуму. Розвиток звукозапис для XXI ст. обернувся цілим комплексом несподіваних звукових явищ. Це відобразилося у використанні та накладанні ефектів компресування на голос соліста, зміною тембрального забарвлення за допомогою комп'ютерних ефектів, виокремлення спеціальних шумових звуків, створенням об'ємності та динаміки, корегування висоти, тону, тривалості тощо. Це закономірно, адже вокальне мистецтво вважається засобом акторського втілення/перевтілення, а у своїх кращих проявах базується на величезному досвіді професіоналів і свідчить про гармонійне поєднання традицій та новаторства у царині звукозапису. Сучасні стильові тенденції в популярних жанрах розглядаються з урахуванням впливу науково-технічного прогресу та масової культури, де, зокрема, звукозапис створив значні зміни у методичних підходах до вивчення вокально-виконавської системи [3, 49].

Музичні корпорації спромоглися віднайти, розповсюдити та вдосконалити модифіковані процеси роботи з музичними творами за допомогою комп'ютерних студійних платформ та концертних устаткувань. Це засвідчує написанні нових творів та їх запис, а також редагуванні та реставрації композицій позаминулих часів. Потреби виконавців визначаються високими запитами, що неможливо вирішити лише професійним воло-

дінням технічною апаратурою, вони потребують базового студійного устаткування та оновленого програмного забезпечення. З точки зору виконавської діяльності нового XXI ст. – це метод спростування запису декількох музичних треків або ж цілого альбому; з професійної точки зору – застереження щодо складностей і недоліків на шляху професійного зростання соліста, зокрема його вокально-виконавської практики, методів моделювання звуку та вміння передавати почуття й емоції слухачеві.

Література:

1. Гайворонська О. Як звучить Україна: 700 гуртів та виконавців. *Українська правда*.
Url: <http://www.pravda.com.ua/articles/2016/04/15/7103172/>
2. Кочержук Д. Звукозапис в естрадному мистецтві: відмінність «римейку» від музичної версії «ремікс». *Аспекти історичного музикознавства*. 2018. Вип. XIV. С. 229–245.
3. Тормахова В. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез: автореф. дис. ... канд. мист.: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ, 2007. 60 с.

УДК 781.1

Володимир САЛІЙ
(Дрогобич, Україна)

ФУНКЦІЇ КОМПРЕСОРА ПРИ РЕДАГУВАННІ АУДІО-СИГНАЛУ

У сучасному світі, кожен професійний музикант, який займається звукозаписом, використовує у своїй роботі VST (VSTi) плагіни (Virtual Studio Technology) для обробки аудіо-сигналу. Одним із найпоширеніших віртуальних приладів для роботи зі звуковим сигналом є *компресор аудіо-сигналу*. Їх є велика кількість, виготовляються вони різними розробниками і є, як правило, прототипом існуючого (невіртуального) приладу з аналогічним чи наближеним до нього функціоналом. Не зважаючи на велику різноманітність компресорів аудіо-сигналу,